EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 8.12.2009
KOM(2009)668 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Litauen att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

(Endast den litauiska texten är giltig)

MOTIVERING

BAKGRUND

Motiv och syfte

Enligt artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1] (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från direktivet för att förenkla uppbörden av skatt eller för att hindra vissa slag av skatteflykt eller skatteundandragande.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 9 september 2009 begärde Republiken Litauen (nedan kallad *Litauen)* tillstånd att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet. Genom en skrivelse av den 27 oktober 2009 underrättade kommissionen, i överensstämmelse med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Litauens ansökan. Genom en skrivelse av den 29 oktober 2009 underrättade kommissionen Litauen om att den hade alla uppgifter som den ansåg sig behöva för att kunna behandla ärendet.

Allmän bakgrund

Den litauiska regeringen önskar förlänga tillämpningen av den nuvarande ansökan om en omvänd betalningsskyldighet när det gäller timmerleveranser och leveranser av varor och tjänster från beskattningsbara personer som är föremål för ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande under rättslig tillsyn.

Litauen har i samband med timmerleveranser vid ett flertal tillfällen råkat ut för att näringsidkare inte kunnat uppfylla sina åligganden. Företag inom denna sektor är vanligtvis små återförsäljare och mellanhänder som ofta försvinner utan att betala den skatt som skattemyndigheterna ålagt deras leveranser. Samtidigt har dock kunden fått en faktura som berättigar till momsavdrag.

Beskattningsbara personer som är föremål för ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande under rättslig tillsyn har ofta inte möjlighet eller är inte villiga att betala in den moms de fått av sina kunder till skattemyndigheterna. En mottagare av leveranser eller tjänster som iakttar föreskrifterna kan dock ändå dra av mervärdesskatten.

Genom förfarandet för omvänd betalningsskyldighet blir kunden skyldig att betala mervärdesskatt på inhemska transaktioner. Detta utgör en avvikelse från den allmänna regeln i artikel 193 i momsdirektivet. Enligt denna ska mervärdesskatt betalas av den

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

beskattningsbara person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster.

Denna undantagsåtgärd (undantag från det då gällande sjätte direktivet[2], som utan avsevärda innehållsmässiga ändringar har ersatts av mervärdesskattedirektivet) har ursprungligen beviljats genom rådets beslut 2006/388/EG av den 15 maj 2006[3].

Ursprungligen var denna undantagsåtgärd även tillämplig på vissa leveranser av avfall och visst tillhandahållande av byggnadsarbeten. Enligt artikel 3 i detta beslut ska tillståndet upphöra att gälla den dag då ett direktiv om rationalisering av avvikelser med stöd av artikel 27 i det sjätte direktivet (nu artikel 395 i mervärdesskattedirektivet), som inbegriper en särskild ordning för tillämpning av mervärdesskatt i respektive berörd sektor träder i kraft, förutsatt att det datumet infaller före den 31 december 2009. Detta genomförs genom det s.k. rationaliseringsdirektivet[4], som ersätter beslutet som rättslig grund för tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet inom dessa två sektorer, vilka följaktligen inte längre omfattas av begäran om förlängning och av detta beslut.

Kommissionen känner till att den situation som låg till grund för den ursprungliga avvikelsen består, och att den tidigare avvikelsen gjort det möjligt för Litauen att minska risken för mervärdesskatteflykt och förenkla uppbörden av skatt på timmermarknaden och när det gäller vissa leveranser som omfattas av ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande. Avvikelsen bör därför beviljas för ytterligare en begränsad period.

Gällande bestämmelser på det område som berörs av förslaget

Andra medlemsstater har beviljats liknande avvikelser med avseende på artikel 193 i mervärdesskattedirektivet.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Ej tillämpligt.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Samråd med berörda parter

Ej relevant.

Extern experthjälp

Någon extern experthjälp har inte behövts.

---

2 Rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

3 EUT L 150, 3.6.2006, s. 13.

4 Rådets direktiv 2006/69/EG av den 24 juli 2006 om ändring av direktiv 77/388/EEG när det gäller vissa åtgärder för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och för att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande samt om upphävande av vissa beslut om tillstånd till avvikelser (EUT L 221, 12.8.2006, s. 9).

Konsekvensanalys

Beslutet syftar till att förenkla skatteuttaget och hindra potentiellt mervärdesskattefusk eller undandragande av mervärdesskatt och har därför en tänkbar positiv ekonomisk inverkan.

Det rör sig under alla omständigheter om en begränsad inverkan, eftersom avvikelsen hänför sig till ett snävt område.

RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Bemyndigande för Litauen att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet när det gäller tillämpning av omvänd betalningsskyldighet vid leverans av timmer och vid leveranser av varor från och tillhandahållande av tjänster av företag som är föremål för ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande under rättslig tillsyn.

Rättslig grund

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

Subsidiaritetsprincipen

I enlighet med artikel 395 i mervärdesskattedirektivet måste en medlemsstat som önskar införa en åtgärd som avviker från direktivet bemyndigas av rådet i form av ett rådsbeslut. Därför är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Beslutet avser ett tillstånd som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör följaktligen inte en skyldighet.

Med hänsyn till avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till syftet.

Val av instrument

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna endast möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av ett kommissionsförslag. Ett rådsbeslut är den mest lämpliga regleringsformen, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

ÖVRIGA UPPGIFTER

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Litauen att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

(Endast den litauiska texten är giltig)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt[5], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 9 september 2009 begärde Litauen tillstånd att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG som reglerar vem som ska vara skyldig att betala mervärdesskatt till skattemyndigheterna.

(2) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen i en skrivelse av den 27 oktober 2009 övriga medlemsstater om Litauens begäran. Genom en skrivelse av den 29 oktober 2009 meddelade kommissionen Litauen att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla begäran.

(3) Syftet med åtgärden är att även fortsättningsvis göra mottagaren betalningsskyldig för den mervärdesskatt som ska tas ut på varor och tjänster i samband med insolvensförfaranden eller omstruktureringsförfaranden under rättslig tillsyn samt vid timmertransaktioner.

(4) Beskattningsbara personer som är föremål för ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande under rättslig tillsyn hindras ofta av finansiella svårigheter från att betala in den mervärdesskatt som de fakturerar på leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till skattemyndigheterna. Mottagaren, i den mån det rör sig om en beskattningsbar person med avdragsrätt, kan dock dra av mervärdesskatten även om leverantören inte betalat denna skatt till skattemyndigheterna.

[5] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

(5) På grund av marknadens och de berörda företagens särskilda karaktär har Litauen stött på problem på timmermarknaden som domineras av små företag, ofta återförsäljare och mellanhänder, som har visat sig vara svåra för skattemyndigheterna att kontrollera. Den vanligaste formen av mervärdesskattefusk innebär att ett företag utfärdar fakturor för varor eller tjänster som berättigar kunden till skatteavdrag men att företaget därefter försvinner utan att betala in skatten.

(6) Genom att ange mottagaren, i den mån som denne är en beskattningsbar person, som betalningsskyldig för mervärdesskatt i de ovannämnda fallen, medför avvikelsen att de svårigheter med att driva in mervärdesskatten som förekommit kan undanröjas utan att det skattebelopp som ska betalas påverkas. Detta underlättar även skattemyndigheternas arbete med uppbörd av skatten och hindrar vissa typer av skattefusk eller skatteundandragande. Åtgärden innebär i detta hänseende en avvikelse från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG där det sägs att mervärdesskatt normalt sett ska betalas av den beskattningsbara person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster.

(7) Denna åtgärd har tidigare godkänts genom rådets beslut 2006/388/EG[6] i enlighet med rådets sjätte direktiv 77/388/EG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[7]., som var den tillämpliga rättsakten vid den tidpunkten.

(8) Kommissionen är medveten om att den rättsliga och faktiska situation som motiverat den nuvarande tillämpningen av avvikelseåtgärden i fråga inte har ändrats och alltjämt består. Litauen bör därför bemyndigas att tillämpa åtgärden under ytterligare en begränsad period.

(9) Avvikelsen har ingen negativ inverkan på de delar av gemenskapens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG tillåts Litauen att fortsätta att utse den beskattningsbara person till vilken leveranserna av följande varor och tillhandahållande av följande tjänster görs till betalningsskyldig för den mervärdesskatt som ska betalas:

1. Leveranser av varor från och tillhandahållande av tjänster av en beskattningsbar person som är föremål för ett insolvensförfarande eller ett omstruktureringsförfarande under rättslig tillsyn.

2. Timmerleveranser.

---

[6] EUT L 150, 3.6.2006, s. 13.
[7] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut ska upphöra att gälla den 31 december 2012.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Litauen.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande